

hovet for legal migration. Kommissionen har altså vurderet, at der i 2030 vil være 20 millioner ubesatte stillinger i EU-området, fordi der ikke er arbejdskraft til dem, altså fordi vi er blevet ældre og gledet ud af arbejdsmarkedet. Det betyder så ikke, at EU automatisk skal lukke 20 millioner ind. Det kunne jo også være, man var i stand til at effektivisere arbejdsgange, kvalificere arbejdsgange og omstrukturere arbejdsgange, men alt andet lige, hvis ikke vi foretager omstruktureringer og ændringer i vores arbejdsformer i vores eget samfund, er der altså 20 millioner stillinger, som ikke vil være besat i 2030.

Så selvfølgelig har Europa behov for, at nogle kommer hertil og er med til at arbejde i Europa. Det er altså ikke en fri og uhæmmet indvandring, og der er det så, hr. Morten Messerschmidt måske ikke helt forstår EU-sprogbru- gen.

Kl. 16.00

Associering handler ikke om medlemskab. Der er ikke tale om, at de skal være medlemmer. Der er ikke tale om, at man skal lave et stort EU-nordafrikansk område med alle de tillægsord, som hr. Morten Messerschmidt brugte, og som jeg ikke kan genkende fra virkeligheden.

Alle ved, at Euromed-landene ikke har et medlemskabsperspektiv. Marokko ansøgte jo om det for nogle år siden og fik nej. Associering betyder en *vis* adgang til EU's indre marked, og det gælder særlig varer. Her har vi så aftaler på industrivarerne. Vi mangler, som fru Holmsgaard var inde på, landbrugsvarerne. Vi mangler tjenesteydelserne. Og det er også rigtigt, at hvad landbrugsvarer angår, spiller det en meget stor rolle for Nordafrika at kunne få dem.

Denne handelsletelse, som vi har fået igen- nem inden for de 35 lande, har jo også betydning for Syd-Syd-handelen. Det er jo ikke kun over Middelhavet. Det er jo også mellem landene i Nordafrika, at handelsletelser, toldletelser osv. spiller en rolle for at øge produktionen og beskæftigelsen og dermed formindske arbejdsløsheden, som er stor i deres område.

Så vil jeg sige, at afsnit 7's henvisning, som hr. Morten Messerschmidt var inde på, til tilnærmelse – »approximation«, som det hedder i den italienske tekst – af love og regler i forhold til det indre marked, faktisk er en helt sædvanlig formulering, når det gælder associeringsaftaler med tredjelande.

Hvorfor? Fordi jo flere fælles regler vi har over Middelhavet, jo lettere bliver handelen, f.eks. når det gælder forbrugerbeskyttelse, sund-

hed og miljø. Vi vil godt have sunde fødevarer, så det er da kun udmærket, at de tilnærmer sig det europæiske regelsæt, når man skal sende fødevarer såsom tomater osv. op til Europa. Det mål forfølger vi jo tæt i forhold til andre.

Ingen i EU forestiller sig, at EU's regler om arbejdskraftens fri bevægelighed skal sættes i kraft for Euromed's vedkommende. Det var fru Mette Gjerskov, som jo sagde det utrolig tydeligt. Der er da ingen, der forestiller sig, at hele Europa pludselig er fuldstændig åbent for al mulig vandring af arbejdskraft. Der vil vi selv have foden på bremsen, og som jeg sagde i min indledning, er det jo Danmark selv, der definerer, hvor meget vi har behov for, og det kommer til at ske i overensstemmelse med spillereglerne i Danmark. Ja, så har jeg svaret på det.

Så er jeg nået til hr. Morten Messerschmidt. Europa bygger altså ikke på en føderal model. Der er vist ikke nogen, der forestiller sig, at nationernes Europa ophæves og bliver til et nationøst Europa. Jeg tror ikke, der er ret mange, der forestiller sig det mere. Det, vi jo altså ser i Europas politik for øjeblikket, er, at vi alle sammen kender og ønsker at bevare Europa som stedet for nationalstaternes samvær og samkvem. Det nationale vil fortsat være det basale i det internationale.

Så vil jeg godt komme ind på de ting, som hr. Morten Messerschmidt prøvede at være fremtidsorienteret med, altså at vi står foran et kultursammenstød, at Nordafrika er en del af problemet, ikke løsningen, og at den islamiske trussel – eller islamistiske, mener hr. Morten Messerschmidt sikkert – er den største i vor tid.

Ja. Det kan der være meget om. Men hvis man har den opfattelse, synes jeg, at Dansk Folkepartis kurs er direkte selvmodsigende og farlig. Hvis man virkelig føler, at Nordafrika er en del af problemet, så drejer det sig sandelig om at gøre Nordafrika til en del af løsningen, og det gør man jo kun ved at sørge for, at Nordafrika er en del af vores værdifællesskab, som det står i teksterne her, og at de får en økonomisk udvikling, som gør, at der ikke kommer den konfrontation og der ikke kommer en interessekonfrontation.

Hvis den islamistiske trussel er den største, må man altså aftackle den, og det gør man jo kun ved, at man får en fælles interesse i en fredelig udvikling, i stedet for at nogle kan se en større gevinst i at få sprængt nogle mure, fordi der er bygget mure op. Det er det, der ligger i f.eks. Anna Lindh-stiftelsen. Det er jo et arbejde for